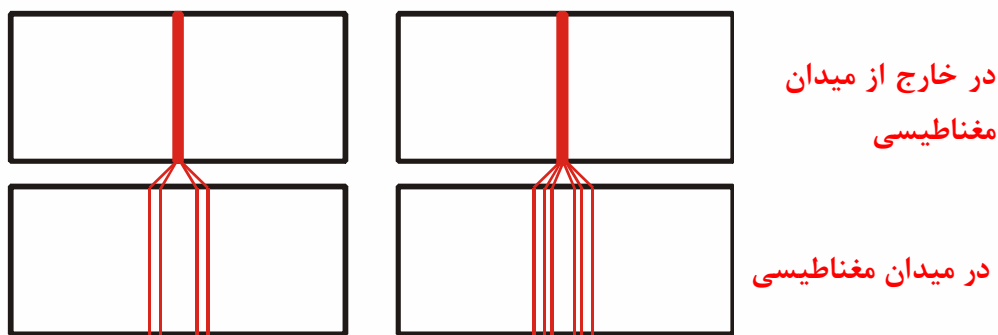

تأثیر الکترومغناطیس

در حال حاضر می‌دانیم که اوربیتالهایی از قبیل $2p_z$ ، $2p_y$ ، $2p_x$ از نظر انرژی برابرند و در غیاب میدان مغناطیسی نمی‌توان تفاوتی بین الکترونها را مشاهده کرد، ولی وقتی طیف نشری اتم هیدروژن در میدان مغناطیسی مورد مطالعه قرار می‌گیرد، وضعیت پیچیده‌تری پیدا می‌کند. یعنی هر خط طیفی حاصل از چندگانگی خطوط طیفی که خارج از میدان مغناطیسی بدست می‌آید، در میدان مغناطیسی به چند خط طیفی فوق‌العاده نزدیک به یکدیگر تجزیه می‌شود. مثلاً در مورد اتم سدیم، همانطور که در شکل نشان داده شده است، این رویداد موجب می‌شود که هر یک از دو

نمایش چندگانگی دو خط طیفی اصلی اتم سدیم در میدان مغناطیسی ضعیف

خط طیفی اصلی آن به چندین خط تفکیک شود. چنین وضعیتی که به ساختار ظریف خطوط طیفی موسوم است، اولین بار توسط زیمان (در سال 1896) مشاهده شد و اثر زیمان¹ نامیده می‌شود. این اثر، با قبول دو درجه آزادی برای حرکت الکترون یعنی در نظر گرفتن دو عدد کوانتومی اصلی و فرعی برای مشخص کردن انرژی الکترون در چرخش به دور هسته، قابل بررسی نیست. بلکه برای توجیه

آن باید سه درجه آزادی برای حرکت الکترون یا به بیانی دیگر، عدد کوانتومی دیگری علاوه بر اعداد کوانتومی اصلی و فرعی برای مشخص کردن دقیق وضعیت الکترون در فضای اطراف هسته باید در نظر گرفت. برای این منظور، باید قبول کرد که وقتی الکترون، بدون وجود یک میدان مغناطیسی خارجی، به دور هسته اتم می‌چرخد مرجعی وجود ندارد تا بتوان سطح مشخصی برای مدار چرخش آن در نظر گرفت. به بیان دیگر، سطح مدار چرخش آن کاملاً اختیاری است. اما وقتی الکترون در یک میدان مغناطیسی خارجی به دور هسته می‌چرخد، سطح مدار چرخش آن نسبت به راستای میدان مغناطیسی تغییر می‌کند. زیرا الکترون (ذره باردار) ضمن چرخش به دور هسته، در نقش یک مغناطیس کوچک (با ممان مغناطیسی m) عمل می‌کند. در نتیجه، در یک میدان مغناطیسی (با شدت H)، تحت تأثیر قرار گرفته و سطح مدار چرخش آن دستخوش تغییراتی می‌شود. این تغییرات، دیگر اختیاری نبوده بلکه از محدودیت کوانتومی پیروی می‌کند. بطوریکه تصویر بردار ممان مغناطیسی حاصل از چرخش الکترون بر روی این سطوح، نسبت به راستای میدان، همواره باید مضرب درستی از $\frac{h}{2p}$ باشد. این مضرب درست را که به عدد کوانتومی مغناطیسی موسوم شده است، با m_l نشان می‌دهند.

Zeeman effect - ¹

